Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** ►**M1** **ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/2290 НА КОМИСИЯТА**

от 5 юни 2015 г.

относно временната еквивалентност на действащите в Австралия, Бразилия, Канада, Мексико и Съединените щати режими за платежоспособност, приложими към застрахователните и презастрахователните дружества с централни управления в тези държави ◄

(ОВ L 323, 9.12.2015 г., стр. 22)

Изменено със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Делегирано решение (ЕС) 2016/309 на Комисията от 26 ноември 2015 година	L 58	50	4.3.2016 г.

Поправено със:

►**C1** Поправка, ОВ L 328, 12.12.2015 г., стр. 126 (2015/2290)

▼B

▼M1

ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/2290 НА КОМИСИЯТА

от 5 юни 2015 г.

относно временната еквивалентност на действащите в Австралия, Бразилия, Канада, Мексико и Съединените щати режими за платежоспособност, приложими към застрахователните и презастрахователните дружества с централни управления в тези държави

▼B

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ([1]), и по-специално член 227, параграф 5 от нея,

като има предвид, че:

(1) Директива 2009/138/ЕО установява пруденциален режим, основан на риска, за застрахователните и презастрахователните предприятия в Съюза. Пълното прилагане на Директива 2009/138/ЕО от страна на застрахователите и презастрахователите в Европейския съюз ще започне на 1 януари 2016 г. Въпреки че Директива 2009/138/ЕО ще се прилага изцяло от 1 януари 2016 г., Комисията вече може да приеме настоящото делегирано решение по силата на член 311 от Директива 2009/138/ЕО.

(2) Член 227 от Директива 2009/138/ЕО се отнася до еквивалентността на застрахователи от трети държави, които са част от група, чието централно управление се намира в Съюза. Потвърждаването на еквивалентността съгласно член 227 от Директива 2009/138/ЕО чрез делегиран акт на Комисията позволява при използването от такива групи на консолидационния метод чрез приспадане и агрегиране за целите на отчитането на равнище група да се вземат предвид правилата на юрисдикции извън ЕС във връзка с изчисляването на капиталовите изисквания и наличния капитал (собствени средства), а не правилата съгласно Директива 2009/138/ЕО за целите на изчисляването на изискванията за групова платежоспособност и на допустими собствени средства.

(3) Член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО предвижда определяне на срочна временна еквивалентност за трети държави, чиито режими за платежоспособност на застрахователя отговарят на определени критерии. Определената временна еквивалентност е валидна за период от 10 години с възможност за възобновяване.

(4) Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване предоставя становища в съответствие с член 33, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), с които участва в

([1]) ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

([2]) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

▼B

оценяването на трети страни съгласно член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО ([1]). По отношение на Съединените щати застрахователният диалог, който започна през 2012 г. с цел постигане на по-добро взаимно разбиране на съответните регулаторни и надзорни режими в областта на застраховането, е основна рамка за обмен на информация, въз основа на която е направено заключението в настоящото решение.

(5) В Австралия Капиталовите стандарти за животозастраховането и общото застраховане (LAGIC) (стандарт за пруденциалност в областта на животозастраховането (GPS) 110: капиталова адекватност, стандарт за пруденциалност в областта на животозастраховането (LPS) 110: капиталова адекватност) изискват от застрахователите да заделят капитал за застрахователен риск, застрахователен риск от концентрация, риск, свързан с активи, риск от концентрация на активи, операционен риск и печалба от агрегиране. Използва се общ балансов подход. Прилага се минимално капиталово изискване (пруденциални капиталови изисквания (ПКИ); от застрахователите се изисква също така да утвърдят вътрешна процедура за оценка на капиталовата адекватност (ICAAP), в която са предвидени действията, които да бъдат предприети за коригиране на спад в капитала чрез определяне на прагове над установените ПКИ. Общозастрахователните предприятия имат право да използват вътрешни модели, подлежащи на одобрение от Австралийския орган за пруденциално регулиране (APRA). GPS 220 и LP 220 (управление на риска) изискват наличие на рамка за управление на риска, която трябва да включва като минимум стратегия за управление на риска, описваща политиките за управление на риска, процедурите, отговорностите по управлението и вътрешния контрол. Застрахователите трябва да докладват на APRA за своята платежоспособност, финансово състояние, финансови резултати, капиталова адекватност, инвестиции, активи и концентрации на активи, данни за премии и претенции, задължения по полици и задбалансови експозиции. Съгласно Корпоративния закон от 2001 г. от дружествата се изисква да подготвят и представят годишни финансови отчети пред Австралийската комисия за ценни книжа и инвестиции. Животозастрахователите, застрахователите по общо застраховане и застрахователните групи съблюдават допълнителни изисквания за оповестяване по отношение на управлението на капитала и капиталовата адекватност. APRA може да обменя информация с други органи за финансов надзор; той е страна по Многостранния меморандум за разбирателство относно сътрудничеството и обмена на информация на Международната асоциация на застрахователните надзорни органи (IAIS) и има сключени меморандуми за разбирателство с чуждестранни надзорни органи (включително редица надзорни органи от Съюза). APRA носи самостоятелна отговорност за пруденциалното регулиране и надзора над застрахователите; само APRA може да разреши на даден субект да извършва застрахователна дейност в Австралия. APRA има правомощието да изготвя пруденциални стандарти, които имат силата на закон.

([1]) Анализ на EIOPA за еквивалентността на Бразилия, 10 март 2015 г.
Анализ на EIOPA за еквивалентността на Бермуда, 9 март 2015 г.
Анализ на EIOPA за еквивалентността на Канада, 28 януари 2015 г.
Анализ на EIOPA за еквивалентността на Австралия, 16 юли 2013 г.
Анализ на EIOPA за еквивалентността на Мексико, 16 юли 2013 г.

▼B

Никой настоящ или бивш член на персонала на APRA няма право да разкрива поверителна информация, получена в хода на изпълнението на служебните си задължения или правомощия, като в противен случай е предвидена законова санкция. Разкриването на информация пред Съда е строго ограничено.

(6) В Бермуда Законът за застраховането предвижда две капиталови изисквания за застрахователните предприятия, с изключение на каптивните застрахователни дружества ([1]): минимален марж за платежоспособността (МГП) и завишено капиталово изискване (ЗКИ), приложими за търговските дружества, действащи както в областта на животозастраховането, така и на общото застраховане. ЗКИ се определя в зависимост от основното капиталово изискване за платежоспособност съгласно стандартна формула или съобразно одобрения от застрахователя модел за вътрешния капитал, при условие че ЗКИ е поне равно на МГП на застрахователя. Основното капиталово изискване за платежоспособност обхваща следните рискове: кредитен риск, риск, свързан с лихвения спред, пазарен риск, риск, свързан с определянето на премии и резерви, катастрофичен риск, лихвен риск и операционен риск. Целево равнище на капитала от 120 % от ЗКИ се използва като праг на платежоспособност за ранно предупреждение. Правилата за допустимия капитал се различават за различните категории застрахователи. Законът за застраховането включва също така разпоредби относно задълженията на предприятията за докладване по отношение на тяхната платежоспособност. Бермудският паричен орган (БПО) е независим регулаторен и надзорен орган. Повечето бермудски застрахователи са задължени да изготвят допълнителни финансови отчети в съответствие с международните стандарти за финансово отчитане; в противен случай застрахователите могат да използват всички общоприети счетоводни принципи, признати от страна на БПО. Застрахователите трябва да публикуват своите финансови отчети, които съдържат количествена и качествена информация. БПО може да сключва споразумения и да обменя информация с чуждестранни надзорни органи; той е ратифицирал меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS). БПО е обвързан от правото на поверителност. Според него всяка получавана от служителите на БПО информация, свързана със стопанската дейност или делата на финансовите институции, обект на надзор, или по отношение на лицата, които се занимават с тях, следва да се третира като поверителна.

(7) В Бразилия Закон № 73/1966 за застраховането изисква от застрахователите да гарантират всички свои задължения чрез поддържане на технически резерви, специални фондове и резерви в съответствие с критериите, установени от Националния съвет на частното застраховане (CNSP). Съгласно

([1]) В Закона за застраховането са установени различни категории застрахователи, които следва да спазват различни правила. Каптивните застрахователи са специфична категория застрахователи, които не са включени в оценката на EIOPA и съответно са извън обхвата на настоящия акт.

▼B

Решение 316 на CNSP изискваният минимален капитал (ИМК) е по-висок от базовия капитал и рисковия капитал. Базовият капитал представлява фиксирана сума, свързана с вида на субекта и районите, в които той има право да работи, както и с рисковия капитал, който представлява сумата от капиталовите изисквания за подписвачески, кредитни, оперативни и пазарни рискове. За повечето застрахователи рисковият капитал е по-висок от базовия капитал и по този начин представлява ИМК. Решение 3162/2014 на CNSP установява правилата за използване на вътрешен модел като алтернатива на стандартната формула за изчисляване на ИМК. Съществуват минимални изисквания, приложими за корпоративно управление. Застрахователите трябва да упражняват вътрешен контрол върху своята дейност, информационни системи и спазването на правните изисквания. Надзорът над бразилския застрахователен сектор се осъществява от Superintendência de Seguros Privados (SUSEP). SUSEP работи под ръководството на Министерството на финансите като орган, изпълняващ установените от CNSP разпоредби. Управителният съвет е независим орган, който определя в рамките на своята компетентност общата политика на SUSEP в областта на регулирането и спазването на решенията на CNSP. От застрахователите се изисква всеки месец да представят на SUSEP данни за капитала, активите, пасивите, приходите и разходите, а на всеки три месеца — подробности за операциите, счетоводния баланс, отчета за приходите и разходите; застрахователите трябва да публикуват своите финансови отчети, които съдържат количествена и качествена информация. SUSEP може да сключва споразумения и да обменя информация с чуждестранни надзорни органи; той е ратифицирал меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS). Информацията може да се използва само за целите на надзора в рамките на обхвата на контролните функции на SUSEP. Освен това информацията, получена от друг орган, се използва само за целите на съответното искане. Настоящите и бившите служители на SUSEP са законово задължени да спазват поверителност.

(8) В Канада Законът за застрахователните дружества изисква от застрахователите да поддържат подходящо равнище на капитала. Насоките, публикувани от Службата за надзор над финансовите институции (Office of the Superintendent of Financial Institutions — OSFI), определят подробни стандарти. Приложимите капиталови изисквания спрямо застрахователите са минималното изискване за постоянен капитал и изискването за излишък (ИПКИИ) — в областта на животозастраховането, и тестът за минимален капитал (ТМК) — в областта на общото застраховане. Както ИПКИИ, така и ТМК се отнасят до рискове, свързани с балансовите и задбалансовите активи и пасиви. Общозастрахователните дружества са длъжни да разполагат с капитал, надхвърлящ 100 % от ТМК, а животозастрахователните дружества са длъжни да имат капитал, надхвърлящ 120 % от ИПКИИ. Ако съответните показатели са под указаните равнища, застрахователите нямат право да извършват дейност. В допълнение към тези изисквания има и надзорно целево равнище на капитала в размер на 150 % от ТМК и от ИПКИИ съответно за общозастрахователните предприятия и за животозастрахователните предприятия. Капиталовите

▼B

изисквания са изчислени съгласно стандартната формула; използването на вътрешни модели се разрешава само в много ограничени случаи. От застрахователите се изисква също така да установят вътрешно капиталово съотношение въз основа на собствена оценка на риска и платежоспособността (СОРП), включително провеждане стрес тестове по собствена инициатива, които да отчитат особеностите на застрахователя. Службата за надзор над финансовите институции (OSFI), която е канадският надзорен орган в областта на застраховането, е независима самофинансираща се федерална агенция. Всеки застраховател, попадащ в регулаторния обхват, е задължен да представи на OSFI одитирани годишни счетоводни отчети и допълнителна информация, както и доклада на одиторите, доклада на назначения актюер, доклада за динамичното изпитване за капиталова адекватност, който обобщава резултатите от различни стрес тестове, както и тримесечните декларации по отношение на капиталовите позиции. От застрахователите се изисква също така да изготвят и предоставят при поискване годишна СОРП, в която се определя вътрешна цел по отношение на капитала. OSFI може да сключва споразумения и да обменя информация с чуждестранни надзорни органи; тя е ратифицирала меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS) през юли 2012 г. OSFI е обвързан от правото на поверителност. Според него всяка информация, свързана със стопанската дейност или делата на финансовите институции, обект на надзор, или отношение на лицата, които се занимават с тях, която се получава от служителите на OSFI, следва да се третира като поверителна.

(9) Законодателният акт за установяване на преразгледана застрахователна пруденциална рамка в Мексико — Ley de Instituciones de Seguros y de fianzas (LISF), влезе в сила на 4 април 2015 г. Съгласно LISF се прилага капиталово изискване за платежоспособност (КИП), покриващо подписваческия риск, финансовия риск и рисковете от контрагента. Стрес тестовете се провеждат най-малко веднъж годишно (динамично изпитване за платежоспособност). Мексиканският правен режим позволява използването на стандартната формула или на вътрешен модел за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност. Comisión Nacional de Seguros y fianzas (CNSF) отговаря за надзора на животозастраховането и общото застраховане в Мексико; тя притежава независимото правомощие за лицензиране или за отнемане на лиценза на застрахователни предприятия и провежда стрес тестове най-малко веднъж годишно. Застрахователите трябва да докладват най-малко веднъж на всяко тримесечие данните за своята организация, операции, счетоводство, инвестиции и капитал на CNSF; те трябва да оповестяват също така и своите цели, политики и практики за ограничаване, прехвърляне или смекчаване на риска. Те трябва да публикуват количествена и качествена информация за своите операции, техническо и финансово състояние и рискове. CNSF може да си сътрудничи и обменя информация с чуждестранни надзорни органи, ако е налице споразумение за обмен на информация. Има няколко подобни споразумения, като през 2010 г. CNSF подаде молба за присъединяване към меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS). Когато е налице

▼B

споразумение за обмен на информация между CNSF и чуждестранен надзорен орган, CNSF трябва да поиска съгласие от чуждестранния надзорен орган, преди да разкрие предоставената от него информация. Бившите и настоящите служители на CNSF нямат право да разкриват поверителна информация; изискванията относно професионалната тайна са определени в националното законодателство и всяко нарушение на професионалната тайна води до санкции.

(10) В Съединените щати регулирането и надзора на застрахователите и презастрахователите се осъществява основно на равнище щат. Застрахователите трябва да се съобразяват със законите на съответния щат, в който издават полици, а застрахователният надзор се осъществява от независими щатски надзорни органи, ръководени от застрахователни надзорници. Щатските изисквания за капиталова адекватност са съобразени с Примерния закон за капитала, основаващ се на риска, изготвен от Националната асоциация на застрахователните надзорници, който е приет от всички щати. Стандартната формула за капитала, основаващ се на риска, обхваща основните рискове за всеки от първичните видове застраховане (животозастраховане, имуществено застраховане, застраховане при злополука и здравно застраховане), която позволява използването на вътрешни модели за специфични продукти и рискови модули. Капиталът, основаващ се на риска, се изчислява чрез прилагане на коефициенти за различните активи, премии, претенции, разходи и резерви. Съществуват четири нива количествени капиталови изисквания с различни надзорни мерки за намеса за всеки отделен случай: действие на равнище дружество, действие на равнище регулиране, действие на равнище разрешен контрол и действие на равнище задължителен контрол. В режима на САЩ е предвидена СОРП за застрахователи, която е съпоставима с тази в „Платежоспособност II“. Що се отнася до отчетността и прозрачността, има стандартизирани изисквания за отчетност, които обхващат основно: дейността и резултатите, рисковия профил, използваните методи за оценка и допускания, капиталовите изисквания и управлението. Финансовите отчети, включително актюерски становища и одиторски декларации, се оповестяват публично. Щатските надзорници могат да обменят поверителна информация с чуждестранни надзорни органи, при условие че получателят е съгласен да се запази поверителността на информацията. Те могат също да сключват споразумения, ръководещи обмена и използването на поверителна информация. Подписани са няколко меморандума за разбирателство във връзка с обмена на информация между надзорни органи от Съюза и щатски застрахователни служби; редица щатски застрахователни служби са подписали Меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS), други са подали молба за присъединяване към него. Изискванията за поверителност, включени в щатското законодателство въз основа на примерните закони на Националната асоциация на застрахователните надзорници, предвиждат поверителност на получената информация от страна на надзорниците и задължението за опазване на поверителния характер на информацията, която са получили от чуждестранни надзорни органи. Служителите на щатските надзорни органи са задължени да пазят професионална тайна по силата на законодателството на щатско равнище.

▼B

(11) Въз основа на направените оценки режимите за платежоспособност на третите държави, обхванати от настоящото решение, следва да бъдат счетени за отговарящи на критериите за временна еквивалентност, посочени в член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО, с изключение на правилата за каптивните застрахователни дружества в Бермуда, които са обхванати от друг регулаторен режим.

(12) Първоначалният период на временната еквивалентност, определен с настоящото решение, следва да бъде десет години. Комисията обаче може да прави специални прегледи във връзка с отделни трети държави или територии по всяко време извън общия преглед, когато съответните промени налагат Комисията да направи нова оценка на еквивалентността, определена с настоящото решение. Комисията следва да продължава да наблюдава с техническата помощ на ЕОЗППО промените в режимите, които са в сила в третите държави, обхванати от настоящото решение, и изпълнението на условията, въз основа на които е прието настоящото решение.

(13) Директива 2009/138/ЕО се прилага считано от 1 януари 2016 г. Поради това с настоящото решение следва също да се предоставя временна еквивалентност, считано от тази дата,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

▼M1

Член 1

Действащите в Австралия, Бразилия, Канада, Мексико и Съединените щати режими за платежоспособност, приложими към застрахователните и презастрахователните дружества с централни управления в тези държави, се приемат за временно еквивалентни на режима, посочен в дял I, глава VI от Директива 2009/138/ЕО.

▼B

Член 2

Предоставя се временна еквивалентност за срок от 10 години, считано от 1 януари 2016 г.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.